

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

13 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Svetlana Coșneanu în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 07 iulie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 septembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

ROTARI Filip XXXXX,
născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.01.2019 – 07.07.2020;

Instanța de apel: 24.07.2020 – 08.09.2020;

Instanța de recurs: 02.12.2020 – 13.01.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central, din 07 iulie 2020, Rotari Filip a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 1 an.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin adăugire parțială a pedepselor aplicate, prin sentința actuală și prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Sângerei din 23.01.2017 (fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 6 luni, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de 4 ani), s-a stabilit lui Rotari Filip pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat din contul inculpatului în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 740 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, la 08.12.2018, aproximativ ora 22:14, nefiind deținător de permis de conducere, care acordă dreptul de a conduce mijlocul de transport, acționând în mod intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și cunoscând cu

certitudine că acționează cu încălcarea prevederilor art. 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009 și prevăzând urmările ce pot surveni, s-a urcat la automobilul de model XXXXX, cu XXXXX și deplasându-se pe XXXXX, în preajma imobilului nr. 2 a fost stopat de colaboratorii poliției, bănuindu-l de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică. În cadrul discuției cu Rotari Filip, care avea semne vizibile de ebrietate alcoolică exprimate prin vorbă neclară, miros de alcool din cavitatea bucală, în legătură cu acest fapt, ultimul a fost înlăturat de la conducerea mijlocului de transport și supus testului alcooscopic cu aparatul ”Drager Alcotest”, constatându-i o concentrație a vaporilor în aerul expirat la 08.12.2018, orele 22:22, de 0,74 mg/l, ceea ce conform Hotărârii de Guvern nr. 296 din 16.04.2009 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcooscopică și examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei și art.134¹² alin.(3) din Codul penal, constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat. Pentru confirmarea și aprecierea stării de ebrietate, i-a fost propus lui Rotari Filip de a se deplasa la IMSP ”Spitalul clinic municipal Bălți”, pentru colectarea probelor biologice în scopul constatării faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei. Conform procesului-verbal din 08.12.2018 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și natura ei la ultimul sa stabilit stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 201806P0867/201802d2759 din 18.12.2018 s-a stabilit că în sângele prelevat de la Rotari Filip s-a depistat alcool etilic în cantitate de 1,87% echivalent a 1,87g/l, cantitatea, care conform alin. (3) art. 134¹² Cod Penal, se atribuie la stare de ebrietate cu grad avansat.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocații Movilă Corina și Svetlana Coșneanu în interesul inculpatului, prin care au solicitat casarea sentinței Judecătorei Bălți.

3.1 Avocatul Movilă Corina a solicitat casarea sentinței cu emiterea unei noi decizii și aplicarea unei pedepse neprivative de libertate.

În apel avocata a invocat, că nu este de acord cu sentința instanței de fond și o consideră neîntemeiată, inechitabilă și mult prea aspră în latura stabilirii pedepsei penale. Instanța de fond la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație prevederile art. 61 alin. (2) și 75 alin. (1) Cod penal.

Apelanta menționează, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă - până la cea mai aspră - detențiune pe viață. Însă, necătînd la aceasta instanța i-a stabilit cea mai aspra pedeapsă care este prevăzută de prezentul articol. Apărătoarea consideră că corectarea inculpatului este posibilă fără privarea acestuia de libertate, cu executarea pedepselor separat.

3.2 Avocata Svetlana Coșneanu a solicitat de asemenea casarea sentinței cu emiterea unei noi decizii și aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, iar sentințele să fie executate separat.

În apel avocata a invocat, că nu este de acord cu sentința instanței de fond și o consideră neîntemeiată, deoarece pedeapsa stabilită este prea aspră, neluându-se în considerație, că el și-a recunoscut vinovăția, a fost condamnat pentru o infracțiune ușoară.

Menționează, că urma să i se aplice inculpatului o pedeapsă non privativă de libertate, iar sentința adăugată în temeiul art. 85 Cod penal urma să fie executată separat.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 08 septembrie 2020, apelurile avocaților Corina Movilă și Svetlana Coșneanu în numele inculpatului au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în faptele incriminate și făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor lui Rotari Filip în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, totodată corect a apreciat măsura de pedeapsă sub formă de închisoare, ținând cont de circumstanțele cauzei, persoana vinovată și urmările survenite.

La urmărirea penală, inculpatul a recunoscut vina pe deplin în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (4) Cod penal. Instanța de fond i-a aplicat inculpatului o pedeapsă prevăzută de lege, proporțională faptei infracționale, ținând seama de personalitatea inculpatului și consecințele infracțiunii, fiind date depline eficiență normelor legale ce prevăd individualizarea pedepsei.

În contextul prevederilor art. 2, 61 alin. (1), (2), 7 alin. (2), 75 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a indicat, că pedeapsa este echitabilă când ea impune persoanei vinovate lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă.

Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către persoana vinovată, precum și de alte persoane.

În privința lui Rotari Filip corect a fost stabilit pedeapsă sub formă de închisoare cu executarea reală, izolarea ultimului de societate fiind necesară în raport cu acțiunile comise, pericolul social al faptelor și personalitatea inculpatului.

Corect s-a ajuns la concluzia, că corectarea și reeducarea lui Rotari Filip, precum

și atingerea celorlalte scopuri ale pedepsei, v-a fi posibil prin aplicarea pedepsei cu închisoare, fiind respectate prevederile art. 2, 7, 61 alin. (2), 75, 76, 78, art. 264¹ alin. (4) Cod penal și Ghidului cu privire la aplicarea pedepsei, aprobat prin Hotărârea Plenului CSJ nr. 15 din 22.12.2014.

Inculpatul anterior a fost condamnat de către Judecătoria Bălți sediul Sângerei la 23.01.2020 în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 4 ani 6 luni închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani. Faptul comiterii iarăși a unei infracțiuni denotă, că pedeapsa anterioară nu a dus la corijarea și reeducarea inculpatului.

Față de Rotari Filip nu s-a putut aplica o altă pedeapsă decât închisoarea cum a solicitat apărarea, or, acesta după condamnarea anterioară nu s-a corectat și reeducat, n-a luat atitudinile necesare, dar din nou a comis o infracțiune.

Apelurile avocaților Movilă Corina și Coșneanu Svetlana au fost declarative, formale și fără ca să conțină careva aspecte de fapt sau de drept de ilegalitate a sentinței.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocata Coșneanu Svetlana în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă non-privativă de libertate, sentințele urmând a fi executate separat.

În motivare recurenta a indicat că, pedeapsa stabilită este prea aspră, luând în considerație faptul că inculpatul a recunoscut vina și a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni ușoare. Infracțiunea prevăzută art. 264¹ alin. (4) Cod penal prevede și pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității. Astfel, urma să fie stabilită o pedeapsă non-privativă de libertate iar sentințele executate separat.

Nu s-a argumentat motivele aplicării pedepsei sub formă de închisoare în limitele maxime prevăzute de articol și motivele neaplicării pedepsei sub formă de muncă neremunerată.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Din conținutul prevederilor art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală rezultă că *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material. Conform recursului se critică hotărârea în partea stabilirii pedepsei cu închisoare.

Colegiul apreciază recursul mai degrabă ca un apel deghizat, decât un efort conștiincios de a corecta o eroare judiciară, în motivare recurenta nu a prezentat circumstanțe cu caracter substanțial și convingător, care să justifice ingerința în hotărârea instanței de apel în latura stabilirii pedepsei în privința inculpatului.

În ce privește argumentul care reprezintă temeiul prevăzut la pct. 10), alin (1) art. 427 Cod de procedură penală conform căruia *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, Colegiul reține, că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților și critică decizia instanțelor de fond numai cu referire la pedeapsa stabilită, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde.

Motivele precum că instanțele incorect au individualizat pedeapsa inculpatului, neacordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, Colegiul penal le consideră drept lipsite de temei, or, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, de asemenea au fost luate în considerație solicitările inculpatului în cadrul ședinței de judecată.

Conform materialelor dosarului inculpatul nu s-a prezentat la nici o ședință a instanței de fond. Ca urmare, a fost adoptată încheiere de anunțare în căutare pe numele inculpatului (f.d. 94). Iar apărătoarea din oficiu Movilă Corina, a solicitat achitarea inculpatului sau aplicarea unei pedepse minime.

Infracțiunea comisă de Rotari Filip, prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 1 an. Din cele menționate, instanța a ținut cont de cerințele atât ale acuzatorului de stat cât și ale apărătorului, a caracterului inculpatului, și impactul infracțiunii asupra societății și a aplicat 1 an închisoare. În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumularea pedepselor stabilite prin sentința respectivă și prin sentința Judecătoria Bălți, sediul Sângerei din 23.01.2017 i-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu ispășirea în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează

ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Din materialele cauzei, Rotari Filip a fost anterior condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, infracțiune gravă, și i-a aplicat art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată pe un termen de 4 ani.

Colegiul susține întru totul poziția instanței de apel care a menționat că inculpatul, fiind anterior judecat nu a mers pe calea reeducării, corijării și resocializării și a comis din nou, în termenul de probă prezentat de instanță, o infracțiune prelungită.

Mai mult ca atât, faptul că în privința acestuia a fost aplicată o pedeapsă prea blândă, poate doar să încurajeze comiterea pe viitor a altor infracțiuni. În situația dată, instanța de apel corect a stabilit inculpatului pedeapsă cu închisoarea reală.

Cât privește critica prin care se afirmă că instanța de apel greșit a dispus aplicarea în speță a prevederilor art. 85 Cod penal, de asemenea urmează a fi respinsă.

În corespundere cu prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal, : *“Dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.”*

Prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Sângerei din 23 ianuarie 2018 inculpatul a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 6 luni, conform art. 90 Cod penal pedeapsa cu închisoare a fost suspendată condiționat u un termen de probă de 4 ani luni.

Astfel, se evidențiază că atunci când se pune în discuție oportunitatea aplicării prevederilor art. 85 Cod penal, instanța de judecată trebuie să țină cont de elementul cronologic, mai cu seamă, de timpul exact când a fost comisă cea de a doua faptă, pentru a stabili prezența cumulului de sentințe.

Pedeapsa, în cazul unui cumul de sentințe, se aplică conform regulilor prevăzute în art. 85 Cod penal. Mai întâi se stabilește pedeapsa pentru infracțiunea

săvârșită după pronunțarea primei sentințe. Pedepșa pentru noua infracțiune se stabilește conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, iar în cazul prevăzut de lege, conform criteriilor speciale prescrise de lege. La stabilirea pedepsei pentru infracțiunea săvârșită după pronunțarea primei sentințe, instanța de judecată trebuie să adauge la această pedeapsă, în întregime sau parțial, partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.

Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată.

După cum s-a menționat, recurenta solicită aplicarea în privința inculpatului pentru ultima infracțiune pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, iar în temeiul art. 85 Cod penal solicită dispunerea executării pedepselor de sine stătător, însă, recurenta nu ține cont de prevederile art. 87 Cod penal care dispun modul de determinare a termenului pedepsei definitive în cazul cumulării diferitelor pedepse, și anume, că la cumularea diferitelor pedepse principale, unei zile de închisoare îi corespund 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității și doar celelalte pedepse cumulate cu închisoarea se execută de sine stătător. Deci și sub acest aspect recursul este neîntemeiat.

Analizând materialele cauzei și decizia instanței de apel, care este bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărârilor judecătorești contestate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată conform prevederilor legale, de aceea, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Svetlana Coșneanu în numele inculpatului, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 07 iulie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 septembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe *Rotari Filip XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 10 februarie 2021.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Catan Liliana

Guzun Ion